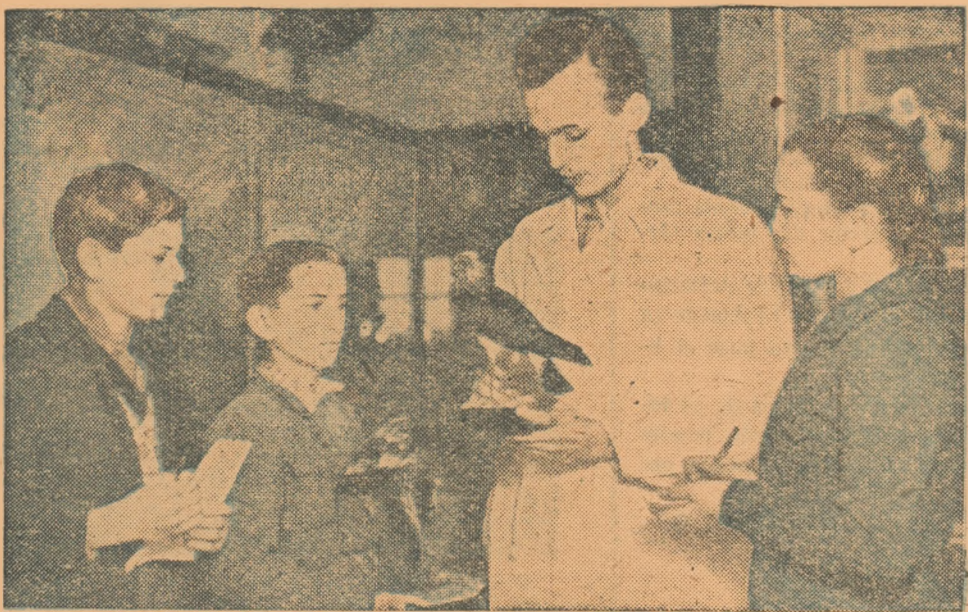
Proletari din toate țările uniți-vă!
In lupta pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 26 (278) ★ Miercuri 14 Apr. 1954 ★ 4 pag., 15 bani

IN MUZEU

Frumoase sunt orele de Zoologie! Afli atâtea lucruri interesante despre viața păsărilor, despre obiceiurile lor. Dar pentru examene ești dornic să știi cât mai multe, să vezi aceste păsări. Privindu-le cu atenție iți vor rămâne în minte mai bine.

Un grup de pionieri și pioniere dela Școala elementară de fete nr. 28 și Școala elementară de băieți nr. 28 au vizitat Muzeul Național de Științele Naturii „Gr. Antipa" din București. Candea Valeria din clasa a VII-a, Oproiu Tănase și Iordan Florin din clasa a VI-a și-au notat în carnetele lor explicațiile primite.

Cu notițele și CARTEA

Odată, la un examen, am auzit pe o elevă zicând:

— Vai, ce noroc am avut! Dacă îmi cădea un bilet dincolo de nr. 20, n'aș fi putut răspunde deloc. Eu am pregătit numai primele 20 de bilete.

S'a întâmplat „să aibă noroc" — cum a zis ea —, dar se putea întâmpla și altminteri. Și atunci? Atunci n'ar mai fi trecut examenul. Dar, oricum, nu trecerea examenului este scopul învățământului nostru. Examenul e doar un mijloc de verificare, pe când cunoștințele căpătate în școală reprezintă baza pregătirii pentru munca viitoare, după absolvirea cursurilor.

Oricine dintre noi își dă seama că nu e bine să facă ceea ce a făcut eleva despre care v'am povestit. Dar să-ți dai seama numai, nu este deajuns. Trebuie să înveți în așa fel încât să nu fii nevoit să repeți cuvintele ei. Pentru asta, iată ce vă sfătuiesc eu:

Recapitularea se face în primul rând după manuale. Aceasta nu înseamnă că trebuie să învățați încă o dată lecție cu lecție. Faceți recapitularea pe capitole, și insistați mai îndelung numai la lecțiile pe care nu vi le-ați însușit îndeajuns în timpul anului. Cercetați apoi și notițele luate în clasă, ele vă vor ajuta să vă sistematizați și mai bine cunoștințele.

Cum trebuie să pătrundeți însă cele învățate?

Invățătura se bazează pe judecată, pe înțelegere, dar și pe memorie. Nu căutați să memorați numai definițiile sau formulele, ci judecați-le și căutați să le înțelegeți pe deplin. Pentru a le reține exact, căutați în mintea voastră legături cu probleme, demonstrații, experiențe, scheme, făcute în cursul anului școlar.

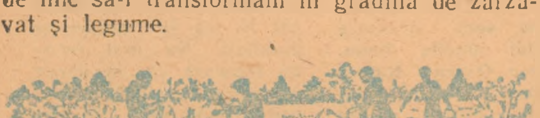
Ca să puteți face toate acestea, firește că este nevoie să vă apucați din timp de recapitularea materiei. De aceea nu amânați nici măcar cu o zi începerea pregătirilor pentru examene.

Prof. Elena DANEȘ
Șc. de 7 ani nr. 8, fete
București

Tinerii grădinari și pomicultori răspund chemării

UNITATEA 1, ALMAJ-MEHADIA, REG. TIMIȘOARA. — Am aflat de Concursul tinerilor grădinari și pomicultori și noi, pionierii unității 1. Nu stăm nici noi deoparte, participăm la concurs.

Intr'o adunare a pionierilor și școlarilor, am hotărît că ne stă în puteri să ajutăm la îngrijirea pepinierei raionale, să plantăm în locurile despădurite 3000 de pini, să ajutăm la cultivarea și îngrijirea legumelor și zarzavaturilor din grădina școlii. Ne-am socotit de asemenea că putem strânge 20 kg. sâmburi de prune mahaleb, 30 kg. sâmburi de cireșe și 50 kg. sâmburi de prune. Am luat în grija noastră și parcul din centrul comunei și, bineînțeles, am hotărît ca toți care avem acasă un petec de pământ cât de mic să-l transformăm în grădină de zarzavat și legume.

UNITATEA DIN COMUNA FRUNTIȘENI, RAIONUL BARLAD. — *Primăvara nu așteaptă prea mult. Cum sosește, te și chiamă la lucru. De intârzii, de semeni când la alții plantele au și încolțit... ai să vezi la toamnă ce pățești. Cât despre noi, să știți că ne grăbim. Avem multă treabă, căci ne-am propus în cadrul Concursului tinerilor grădinari și pomicultori să plantăm și să îngrijim 586 pomi fructiferi în livada G.A.C. și a școlii, să cultivăm grădina școlii cu cartofi, ardei, roșii, vinete și dovlecei și să ne amenajăm grădinile de pe lângă case.*

La vară vom strânge și diferite semințe de copaci și sâmburi: 5 kg. semințe de măr și păr, 15 kg. sâmburi de cireșe, 20 kg. sâmburi de corcodușe, 35 de zarzăre.

La noi în școală s'a alcătuit și un colectiv de profesori, instructori și pionieri care urmăresc cum muncim noi, tinerii grădinari. Să știți că toți vrem să muncim bine!

La serele din deal

Urcam cu toții dealul. Nu era prea ușor. Deseori alunecam pe pământul reavăn și mustitor. Dar urcam. Cu vorbe și cu cântece ne-am cățărat până sus, pe costișă. Casele și grajdurile gospodăriei Școlii tehnice horticole ne-au răsărit dintr'o dată în preajmă. La capătul unui ogor care răspândea iz cald, de prospețime, ne-am întâlnit cu tovarășul profesor Podani. S'a bucurat când i-am istorisit ce dorință ne mânase într'acolo:

— Aha, de la „Casa pionierilor" sunteți? Bine! Și vreți să vedeți serele? Asta nu-i greu. Da'pentrucă tot sunteți aici, haideți să vă arăt și răsadnițele.

Peste câteva clipe ajunserăm la răsadnițe.

— Vedeți, spuse tovarășul Podani, afară nu e tocmai cald și de aceea le-am acoperit cu rogojinile astea pe care le-am lucrat din paie. Puneți puțin mâna pe pământ! E cald. Dar știți de ce? Bălegarul produce căldură. Bacteriile din el folosesc azotul și-l transformă în bioxid de carbon. Incălzirea merge până aproape de 40 grade!

Se aplecă și dintr'o răsadniță scoase un mic cub de pământ.

— Astea-s cuburile nutritive. Le-am făcut dintr'un amestec de pământ de țelină, mraniță și bălegar, la care am adăugat și îngrășăminte chimice. In ele am semănat câte 2—3 semințe.

— Dar de ce e mai bine să semănăm în cuburi? întreba Viorel Burza.

— Iată de ce. Atunci când ducem plantele din răsadniță în grădină, unele rădăcini mici și subțiri se rup. De aceea răsadul tânjește câteva zile, până-i cresc alte rădăcini cu perișori sugători. Așa e simplu. Luăm cuburile din răsadniță și le punem în pământul grădinii. Acest lucru împreună cu îngrășămintele din cubul nutritiv ajută ca recolta să fie aproape dublă.

Am aflat și alte lucruri pe care ni le-am notat cu grijă în carnețele. De pildă, de ce trebuie să fie pământul grăunțos, cum se cultivă spanacul și căpșunele.

Și așa, cu vorba, am ajuns la sere. Nici nu intrarăm bine, că Horia Uroșevițeanu, repezit cum e el, spuse:

— Ce cald e aici. Faceți foc și acum?

— N'ai ghicit, zâmbi tovarășul Podani. Acum nu mai e nevoie de foc. Vezi acoperișul de sticlă? Soarele încălzește sticla care la rându-i răspândește aici toată căldura. Uitați-vă, pe masa asta sunt cutiile în care am semănat pătlăgele roșii...

— Și noi avem acasă grădini în care vrem să plantăm roșii, zise Adriana Buda. Dar nu ne prea pricepem să le îngrijim. Vreți să ne explicați cum se cultivă?

— Cum să nu. Aflați, cei mai curioși dintre voi, că pătlăgelele roșii sunt de felul lor dintr'o țară foarte îndepărtată. Tocmai din Peru! De aici s'au răspândit apoi în toată lumea. Roșiile au nevoie de un pământ roditor, umed și îngrășat cu gunoi bine putrezit. Răsadurile se plantează în câmp, la 70 cm. distanță unul de altul, pe la jumătatea lunii Aprilie când pământul e cald. După ce au crescut bine, se copilesc, adică se rup cu mâna toți lăstarii de prisos.

La noi în țară se cultivă multe soiuri de pătlăgele roșii: Inimă de bou, Lucullus, Aurora și altele. Acum de curând la Cluj, biologul Rudolf Palocsay a făcut o experiență foarte îndrăzneață: a altoit roșii pe ardei! Fructul este lunguieț și mare ca un ardei iar miezul e cărnos ca la roșie!

. . . .

Mai târziu pionierii îmi făcură o mărturisire: chiar de a doua zi vor începe lucrul în grădină! Știu acum ce au de făcut. Vor planta fel de fel de legume: cartofi, ardei, ceapă, morcovi, și cât mai multe pătlăgele roșii!

Al. G. ARCALEANU
Bistrița

Ziua solidarităţii internaţionale cu tineretul antifranchist spaniol

Alături de tineretul Spaniei luptătoare

An de an, ziua de 14 Aprilie este sărbătorită cu multă însufleţire de tineretul iubitor de pace de pretutindeni. Aceasta este ziua solidarităţii tineretului democrat din lumea întreagă, cu tineretul spaniol antifranchist.

La 14 Aprilie, cu 23 de ani în urmă — poporul spaniol a doborît guvernul reacţionar şi a instaurat republica spaniolă. Dar numai după câţiva ani, tânăra republică a fost atacată de fasciştii spanioli, sprijiniţi de imperialiştii străini. După un război civil crâncen, care a durat din 1936 până în 1939, fasciştii au reuşit să pună mâna pe putere.

In luptele crâncene pentru apărarea republicii s'au jertfit eroic nenumăraţi fii ai Spaniei. Alături de patrioţii spanioli au luptat mulţi fii ai altor popoare, veniţi în ajutorul poporului spaniol. Printre aceşti luptători au fost şi voluntari români.

Instaurând regimul dictaturii fasciste, călăul Franco a supus poporul spaniol la o cruntă exploatare şi teroare. Sub conducerea Partidului Comunist, în împrejurări neînchipuit de grele, poporul spaniol s'a ridicat la luptă pentru libertate, pâine şi o viaţă fericită. Pentru cauza înaltă a libertăţii poporului s'au jertfit tineri ca: Cristino Garcia, Numen M'stres şi Eugen Meson.

După ce a condus lupte cu adevărat legendare ale partizanilor francezi împotriva hitleriştilor, Cristino Garcia s'a întors în patrie, continuându-şi lupta revoluţionară. Prins de poliţie, el a înfruntat cu curaj torturile îngrozitoare la care a fost supus de călăii franchişti. Inainte de a fi omorît, Cristino Garcia a trimis o scrisoare Partidului Comunist Spaniol în care a spus:

„Mă mândresc cu ceea ce am făcut. Privesc acţiunea mea, nu ca o jertfă, ci ca o onoare pe care mi-aţi făcut-o permiţându-mi de a lupta pentru poporul şi ţara mea. Sunt mândru de a fi un fiu al Spaniei şi tot atât de mândru de a fi un participant la eliberarea Franţei. Aş da mii de vieţi dacă aş avea, pentru libertate, pentru triumful poporului".

In Martie 1951, la Barcelona a avut loc o mare grevă care a înscris o nouă pagină în istoria luptelor poporului spaniol.

După înăbuşirea grevei în sânge, poliţia lui Franco i-a arestat pe cei 34 conducători ai grevei şi i-a asvârlit în închisoare.

Călăii hotărîseră să-l asasineze pe Gregorio Lopez Raimundo, care se afla printre conducătorii grevei. Dar i-a împiedicat puternicul protest al oamenilor uniţi din Spania şi din lumea întreagă. De asemenea, din mâinile asasinilor a fost smulsă tânăra patriotă Isabel Vicente şi alţi tovarăşi ai ei de luptă.

Barcelona n'a fost decât începutul! Lupta poporului spaniol pentru victoria cauzei sale drepte continuă. Astfel, în Ianuarie 1954 au avut loc numeroase greve studenţeşti, care au culminat cu puternice demonstraţii pe străzile Madridului.

In lupta sa poporul spaniol a simţit şi simte dragostea şi solidaritatea popoarelor din lumea întreagă.

Sutele de milioane de tineri cinstiţi de pretutindeni întâmpină şi în acest an ziua de 14 Aprilie cu noi succese în lupta lor nobilă pentru pace şi libertate, democraţie şi socialism.

Alături de sutele de milioane de tineri de pe întreg cuprinsul pământului, tineretul român trimite un fierbinte salut frăţesc de luptă, tinerilor patrioţi spanioli.

EMILIAN G.

Pentru Spania liberă!

(după o poezie a poetului ucrainian **BOGDAN CIALÂI**)

Prin trecători întunecoase,
Pe-al Spaniei pământ sărman,
Ard focuri ce destramă bezna
In tabere de partizani...

Spre-aceste focuri de campanie
Ce ard neliniştite'n văi,
Işi chiamă 'ndurerata Spanie
Pe fiii cei mai buni ai săi.

Nopţile's lungi... Dar nu lipesc
Pleoapă de pleoapă luptătorii.
Veghind la foc, ei n'aţipesc, —
Cu ochi fierbinţi aşteaptă zorii.

Tu, Spanie dragă, multă vreme
Te-i sufoca, zăcând mereu,
In necurmatele mizerii,
In lâncezeală şi trai greu?..

..Oţelul armelor sclipeşte
La licărul de foc sărac.
In linişte se pregăteşte
Un regiment pentru atac.

Şi'n zorii zilei va fi gata
Să'nceapă a luptelor furtună
Un flăcăiandru din Grenada
Cu partizanii împreună.

Intins pe iarbă, el priveşte
Ingândurat bolta sclipind

Şi'un cânt pe nesimţite creşte
Din pieptul tânăr izvorând.

Ţinuturile lui natale
Tresar... Tresare Spania...
E-un cântec ce din zare'n zare
Se'ntinde precum flacăra...

In cântu-acesta-i libertate,
Madridul liber e în cânt.
Cu aripi largi svonu-i străbate
Oriunde-s oameni pe pământ.

Sonorul cânt îl duc pe valuri
Şi Tago şi Guadalquivir,
Iar oamenii-ascultând pe maluri,
Licăr de jar prind în priviri.

Cu cântecul acesta'nalt
In iureş de asalt se-avântă
In zori de zi detaşamentul
Spaniei libere la luptă!

Fasciştii fug cu frica'n spate,
Sub plumbii răzbunării mor.
Işi spun cuvintele de moarte
Armele partizanilor.

„Ţac-ţac!" către duşmani acum
Şi-a'ndreptat automatul
El, flăcăiandrul din Grenada
El, cântăreţul şi soldatul.

Uniţi, prietenii de luptă,
Se-avântă'n bătălia grea,
— Inlăturaţi sclavia cruntă!
Uraa, trăiască Spania!

Reduta cu fascişti sdrobită-i
Sub iureşul victorios.
Şi înainte, fără stavili,
Trec partizanii curajoşi!

Deasupra-le străluce'n zări
Stindardul luptei necurmate
..Pe-al Spaniei albastru cer,
Ies zorii... zori de libertate!

Sandu ALEXANDRU

„E bine să trăieşti aici!..."

Marin Eremia terminase şcoala elementară. In vacanţă şi-a cumpărat o carte: „Noul oraş" de Ştefan Andrei. A citit-o cu multă pasiune şi şi-a spus: „Ce bine e să cutreeri ţara, să-i vezi oraşele, satele. Ce fericiţi sunt mecanicii de locomotivă! Ce-ar fi dacă...?" Şi aşa, îi intră în suflet dorul să devină mecanic de locomotivă, să străbată ţara şi mai ales să vadă „Noul oraş" despre care citise. Şi în toamna aceluiaşi an Eremia şi-a împlinit visul. A plecat la o şcoală profesională chiar în oraşul cel nou. A plecat să se facă mecanic.

★

Aşa, într'o zi, Eremia Marin a venit la Centrul Şcolar Metalurgic. L-au întâmpinat la sosire un educator şi câţiva tineri. Il înconjurară cu multă prietenie şi-l conduseră să viziteze şcoala.

— Iată, îi spuse educatorul, odinioară era aici un câmp unde...

—... se făceau maialuri [1]) — îi luă vorba din gură Eremia. Aşa am citit în cartea lui Ştefan Andrei.

— Vezi clădirea aceea din capătul aleii? Acolo e sala de mese şi sala de festivităţi, îi explică mai departe educatorul. Uite, colo sunt dormitoarele. Tu ai să locuieşti în blocul acela. Hai să vezi cum arată şi'năuntru.

Şi Eremia intră acolo cu tovarăşul educator.

— Ce minunăţie! Apa curge singură, numai cât învârteşti de un robinet. La noi în comună scoatem apa din fântână. Dar asta ce-i? îşi continuă vorba Eremia, îndreptându-se spre sala de duşuri.

— Aici sunt spălătoarele — îl lămuri educatorul.

— Intr'adevăr, totul este aşa cum doreşti — spuse Eremia şi ieşi. Apoi îşi continuă drumul.

— Dar aici ce este? întrebă el din nou curios.

— Ai să vezi îndată — răspunse educatorul.

Şi împreună se opriră într'unul din atelierele unde băieţii făceau practică. Atelierul de forjă... Un tânăr nu prea înalt, cu o lopată în mână, introducea o piesă în cuptorul înroşit.

Eremia făcu apoi cunoştinţă cu nenumăraţi elevi. Unii erau strungari, alţii electricieni, montori... Se împrieteniră repede.

— Hai, tovarăşe Eremia, vii cu noi pe terenul de fotbal, sau nu-ţi place sportul? îi spuseră râzând câţiva din anul II.

— Ba cum nu, merg!

In drum spre terenul de sport, Eremia zări în apropiere două lacuri.

— Ei, aici ai să înveţi să canotezi, să înoţi! Numai să se încălzească vremea, apoi toţi o să fim pe lac — îi spuse unul dintre băieţi, văzându-l încotro se uită.

— E bine să trăieşti aici, în şcoala voastră, le spuse Eremia Marin tovarăşilor săi. Am să scriu acasă, la Buzoieşti, or să se bucure părinţii pentru mine.

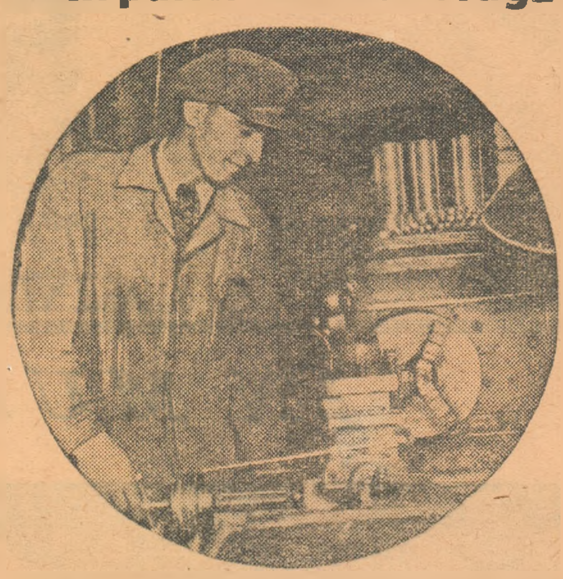
★

Acestea toate mi le-a povestit Eremia Marin când l-am întâlnit la ora de tehnologie la Centrul Şcolar Metalurgic din Oraşul Stalin.

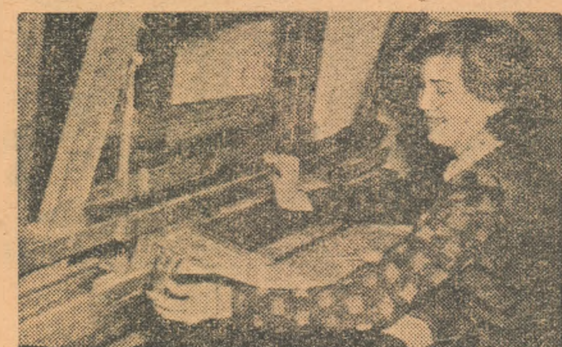
Ecaterina POP

1) *Serbări populare organizate în luna Mai.*

Prin patria noastră dragă

„Piesele pentru tractoarele I.A.R. vor fi gata înainte de vreme, iar brigada noastră va fi fruntaşă" — acesta este darul cu care primeşte strungarul Bondiur Ion dela I.M.S. Roman, ziua de 1 Mai.

Veselul 1 Mai soseşte! Să-l întâmpinăm cum se cuvine! — aşa ne spunem fiecare. Ţesătoarea utemistă Varga Rozalia dela cooperativa „Zorile Roşii" din Oradea aşteaptă ziua de 1 Mai dând zilnic peste plan 190—200% ţesături de basmale.

Alături de părinţi

De curând, comuna noastră a obţinut steagul roşu de „fruntaşă la însămânţări". Tare s'au mai bucurat ţăranii muncitori! Multă bucurie au avut şi pionierii. Doar cu toţii i-au ajutat pe părinţii lor în primăvara asta. Intâlneai pionieri şi la repararea uneltelor şi la selecţionarea seminţelor, peste tot unde puteau să ajute cu ceva.

Prima perioadă, a însămânţărilor, s'a terminat cu succes. Ţăranii muncitori din Leordina-Vişeu sunt hotărîţi să muncească şi pe viitor în aşa fel ca steagul de fruntaş să nu mai plece din comună. Pionierii au făgăduit să le ajute întotdeauna.

Niculae BILCIC
instructor superior
comuna Leordina-Vişeu
reg. Baia-Mare

Pionierii la lucru

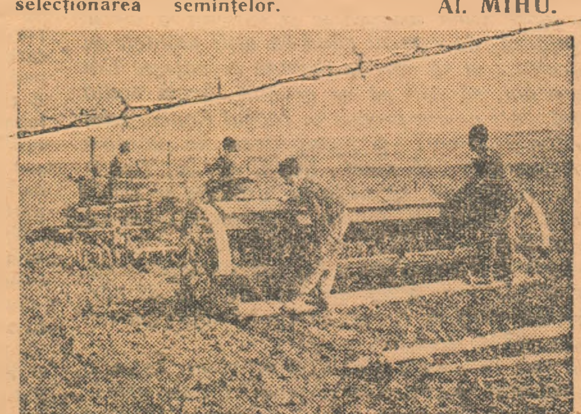
In planul de muncă al unităţii de pionieri dela Şcoala elementară de 7 ani din comuna Drăgoteşti, raionul Balş, a fost înscrisă o sarcină însemnată: participarea pionierilor la campania agricolă de primăvară.

Să vedeţi cum lucrează pionierii pentru îndeplinirea acestei sarcini:

Pentru a munci spornic pe ogor, sunt necesare mai întâi unelte bune. De aceea Oprea Ion şi alţi pionieri, îndată ce-şi terminau lecţiile, ajutau părinţilor la repararea uneltelor. Apoi pionierii au ajutat la curăţirea şi selecţionarea seminţelor. Mulţi dintre ei au organizat colţuri unde au făcut probe de germinaţie a seminţelor. Ce bucuros era Ilie Militaru când i-a spus tatălui său, ţăran muncitor întovărăşit, care e procentajul încolţirii seminţelor! Asta doar e treabă de agronom!

Aproape că nu-i muncă la care să nu participe cât le stă în putere şi pionierii. Nu mai încape îndoială că, în darea de seamă a unităţii, despre sarcina asta însemnată se va putea citi: a fost îndeplinită.

Al. MIHU.

Pretutindeni în patria noastră au pornit pe câmp tractoarele trăgând după ele semănătorile. Tractoristul Roth Ion dela S.M.T.-Turnişor—Sibiu, împreună cu încă vreo câţiva colectivişti, dau zor să termine munca la vreme.

Din școlile noastre

Detașamentul în preajma examenelor

Bănuiesc că mulți dintre voi, conducători de detașament, se întreabă acum ce poate face detașamentul în întâmpinarea examenelor

La această întrebare a găsit cu greu răspuns și colectivul de conducere al detașamentului 1, când a început să-și alcătuiască planul. Trebuie să vă spun că pionierii despre care vă povestesc sunt în clasa a IV-a și n'au dat niciodată examen. I-am întrebat pe micii mei prieteni dacă ei știu ce trebuie să cunoască un elev când termină clasa a IV-a

— Da, desigur, mi-au răspuns ei, trebuie să știm să citim foarte bine și să povestim înțelesul celor citite.

— Trebuie să știm să povestim și ceea ce vedem în jurul nostru

— Noi am învățat o mulțime de poezii; știm să și socotim, știm reguli de aflare a suprafețelor

— Iată, atunci, i-am întrerupt eu, ce putem face împreună. Până acum în adunările noastre de grupă se citeau deseori cărți, diferite povestiri. Citea întotdeauna cel mai bun. De acum vom citi toți pe rând. Apoi, vă amintiți, am hotărît noi odată să vedem cum se trezește pădurea din somnul de iarnă. Vom merge în curând. Fiecare grupă va pleca în altă parte iar la înapoiere veți povesti ce-ați observat în pădure și ce-ați mai citit voi despre primăvară. Cine va povesti mai frumos va fi numit cel mai bun povestitor din detașamentul nostru.

Ne-am sfătuit mult și am hotărît ce vom face și în alte adunări. Dacă veți trece peste câtva timp pe la școala din comuna Fundeni, și veți vedea cum forfotesc prin curte pionierii, cu bețe, linii, creta și sfoară veți crede că pionierii se joacă și atât. Dar răspunsurile la examen vor dovedi că și acest joc i-a învățat pe pionieri să se folosească de regulile de măsurare a suprafețelor...

Astfel au aflat pionierii din colectivul de conducere al detașamentului că detașamentul poate învăța împreună fără ca să repete întocmai ceea ce se face în clasă.

Elisabeta MANEA
instructoarea det. I, unitatea 4 Fundeni,
raionul Brănești

In orele de Lucru manual, elevii clasei a VI-a dela Școala Pedagogică de băieți nr. 1 din Oradea au învățat cum se leagă cărțile. In ceasurile libere ei lucrează coperți din carton, pentru cărțile proprii și pentru cărțile din bibliotecă.

Călătorie cu gândul

Abia a sunat de intrare, dar la noi s'a și făcut liniște. Tovarășa profesoară a intrat în clasă, a desfăcut harta și a început să ne vorbească despre o lecție nouă: „Podișul getic".

Deodată... băncile, ferestrele, zidurile, ușile, toate au dispărut. Harta a prins parcă să se facă tot mai mare și să prindă forme în relief: cresc munți, dealuri, se întind câmpii brăzdate de ape repezi. Și iată-ne pe podișul getic. In fața noastră se întind livezi cu pomi fructiferi. Nici n'apucăm să ne apropiem de ele și în locul lor apar alte plante, apoi orașe cu clădiri frumoase. Ne oprim pe rând în Turnu Severin, în Craiova. La Craiova vizităm uzina de aparate și mașini electrice, fabricile alimentare, chimice, textile, întreprinderile poligrafice.

Clopoțelul sună din nou. Ferestrele, zidurile, harta sunt toate la locurile lor. De fapt nici nu s'au clintit. Numai gândurile noastre au călătorit pe întinsul podișului getic.

Ne plac nespus de mult asemenea călătorii.

Rodica COCOVEA
cl. a VII-a B
Școala de 7 ani nr. 5, fete
Constanța

Aparatul meu de proiecție

Vecinul nostru, un doctor, mi-a dăruit nu de mult cadrul unui aparat de proiecție. Am început să lucrez la el încă din prima zi. Am făcut rost de placaj, din care am construit fundul aparatului.

După asta am început să-i lucrez interiorul. Mai întâi am montat un bec electric, punându-l întrerupătorul în partea dreaptă a aparatului. Apoi am făcut rost de două lupe, pe care le-am căpătat dela unchiul meu, și am mai împrumutat o lupă biconvexă de la un coleg al meu, Bărbulescu Constantin. Le-am montat cu grijă, apoi am probat aparatul. Inainte de a-l pune la priză, am prins de perete o foaie de bloc — ecranul. Am întors apoi întrerupătorul și pe ecran a apărut o poză din cartea „Arca lui Noe".

Dar fiindcă imaginea apărută pe ecran era foarte slabă m'am hotărît să las în părăsire aparatul.

Intr'o zi îmi dete în gând să mă duc la cinema și să mă uit la aparatul de proiecție. Am observat că sursa de lumină este provocată prin apropierea a doi cărbuni, legați la rețeaua electrică. Mai observai fenomenul care face ca razele să se miște. Am cerut dela tovarășii de acolo să-mi dea și mie vreo 2—3 cărbuni spunându-le la ce îi folosesc și am plecat acasă.

Acasă, în locul becului din aparat am montat cărbunii.

Acum construiesc un mic aparat electric care să-mi servească pentru învârtirea filmului în aparat. Curând voi putea proiecta un film mic, făcut din poze, la noi acasă.

Constantin OLARU
cl. a VII-a
Șc. de 7 ani — Centru
Hunedoara

Un om cu griji

Pe fratele meu îl cheamă Dumitru, e'n clasa a IV-a și-i pionier. Acasă îi zicem Mitruț. Il știe strada întreagă, că-l maestru la „cinci pietre" și la facerea smeelor. Invață bine. E tare mândru că anul acesta a fost ales conducător de grupa și'n general că e pionier. Mi-aduc aminte că anul trecut, când a primit cravata, a umblat o zi întreagă cu gâtul gol prin cartier ca să-l vadă lumea. Era iarnă și s'a ales cu o răceală zdravănă, dar n'avea importanță; toți aflaseră însemnatul eveniment

Dar să nu uit ceea ce vreau să vă povestesc. De curând să vedeți ce-a scornit: băieții de pe strada vecina erau tare dibaci la „smeul pe încurcate", din care pricină ai noștri, mai puțin meșteri la așa ceva, rămâneau regulat fără smee. Mitruț ce-a zis: „Ia stai frate, mult o să ne mai facem așa de râs?" Și-a hotărît sa deschidă un fel de curs pentru învățatul „smeului pe încurcate", la care-a invitat pe toți puștii de pe stradă.

Și-a rămas ca azi după amiază Mitruț să deschidă „cursul".

Azi, însă, fratele meu a venit dela școală mai schimbat. Grav, a intrat în casă, și-a pus binișor ghiozdanul pe canapea, s'a tras de moț — că are un moț de păr răzvrătit pe frunte de care se trage cu îndârjire ori de câte ori e frământat de ceva — a tușit, a fornăit pe nas, în sfârșit, a făcut tot ceea ce i-a stat în putința pentru a-mi atrage atenția fără să vorbească

Am ridicat ochii de pe carte:

— Ce-i, ce-i cu tine?

A luat de îndată o mutră nepăsătoare:

— Ei, ce să fie... griji.

Am lăsat cartea din mână, mirat:

— Zău? Ce s'a'ntâmplat?

Mi-a venit în față și a ridicat un deget, semn că avea să-mi împărtășească un lucru deosebit:

— Anul ăsta, știi, dăm examene! La fel ca voi!! Și'ncepem să repetăm.

— Aha, înțeleg... am clătinat eu din cap. Vasăzică, examene... Păi e o chestiune foarte importantă!

A ridicat din umeri răspunzând scurt:

— Bineînțeles.

Și-a intrat în casă de și-a luat toate cărțile, toate caietele, hărțile și notițele. Cu teancul în brațe, m'a cercetat:

— Inveți, nu?

— După cum se vede.

— Și eu m'apuc îndată. Am și eu la fel de mult... ce, te joci cu materia de pe un an întreg?

Și a trecut oftând în cealaltă cameră, s'a așezat la masă, de-o parte cu teancul de cărți, de alta cu un pahar cu apă.

Ceea ce era mai prost, era că băieții îl așteptau acum cu smeele. Hm, ce-ar fi să dea o fugă până la ei, mai întâi? Dar nu, în muncă trebuie să fii disciplinat... Examenele nu-s glumă.

Și căutând să uite de tot și de toate se puse pe lucru. Trecură așa vreo doua ceasuri

Deodată se auziră ciocănituri în poartă. Mitruț ieși din casă și-și văzu prietenii. Se apropie de dânșii și spuse grav:

— Azi nu pot... nici mâine.. și nici poimâine. Ce știți voi, dau examene! Trebuie să mă pregătesc. Lăsăm totul pentru vacanță.

Surprinși, prietenii îl înconjurară dezamăgiți:

— Examene?! Și cu smeele cum rămâne?

— De, știu eu... Am altele pe cap. Atâtea griji... ia gândiți-vă, examene! O sală mare, în care vom intra pe grupe... apoi catedra acoperită cu pânză roșie... comisia...

— Fiuu, șuieră mirat un băiețaș oacheș. Cum, comisie?

— Da, oftă Mitruț.

— Bine, dar înseamnă că până atunci cei de pe strada cealaltă o să ne ia mai departe smeele! se întristă altcineva.

O clipă Mitruț rămase descumpănit. Il venea să lase baltă tot și să se apuce de smee. Dar ce te faci cu catedra roșie..

— Ce să fac, asta-i povestea. Nu pot. Ce, să rămân repetent? Trebuie să învăț. Că și frate-meu învață. Oho, ce mai învață! Nici eu, nici el nu mai ieșim din casă, o să vedeți. Iar la vară, se împieptoșă Mitruț, le arătăm noi „hoțomanilor".

— Lungește-mi boala pân' s'o coace poama.. filosofă un băiat.

— De, ce să-i faci... dacă am examene...

Intristați, băieții tăcură, neștiind ce să facă.

Tocmai în clipa aceea mă apropiai și eu.

— Unde te duci?! se încruntă Mitruț.

— Pe stadion, mai am de dat niște probe G.M.A.

— Aoleu, pe stadion!? se alarmă el. Asta înseamnă că...

— Inseamnă că trândăvesc în loc să mă pregătesc pentru examene, nu? râsei eu.

— Păi!

— Dar tot anul ce-am făcut, n'am învățat?

— Bine-bine, dar acum sunt examene! clipi el ne mai înțelegând nimic.

— Comisie!... se grăbi să adauge băiețașul cel oacheș.

— Ei și? Doar n'o să ne mănânce comisia. Nu înțelegi, comisia e acolo ca să vadă ce-ai învățat tot anul, nu ce-ai răsfoit în ajunul examenului

Descumpănit cu totul, Mitruț se încruntă:

— Și dacă nu știi?

— E limpede: înseamnă că am lenevit un an întreg și rămân repetent.

— Nici poveste, eu n'am fost leneș! Și nici tu! sări el.

— Atunci e bine. Mai repetăm un ceas-două pe zi și ne ducem la examen cu fruntea sus. Lasă, o să învățăm împreună. Ei, și acum te salut că m'așteaptă tovarășii pe stadion. Poți să-ți vezi de smeu!

Rămas cu băieții, Mitruț tăcu o vreme, cercetând smeele. Din când în când se trăgea cu îndârjire de moț. Vasăzică, așa-i cu examenele. Ai învățat, o să știi, nu trebuie să te temi... Totuși, o să fie pânză roșie pe catedră, comisie... Ei, dar dacă ai învățat și mai și repeți pe deasupra!...

— Hai să 'nălțăm smeele! izbucni deodată Mitruț, vesel și sigur de sine.

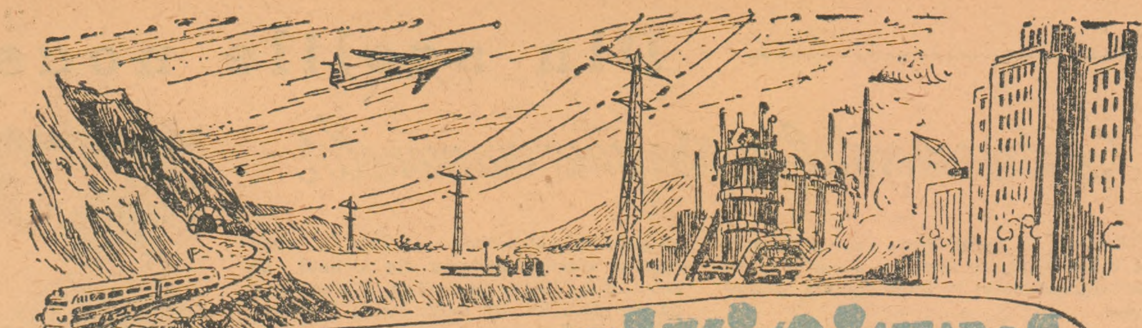
Grozav de bucuroși, băieții chiotiră a izbândă, privindu-l plini de admirație. Grozav mai e Mitruț ăsta. Nu se sperie de examene! Nici de comisie! Așa om mai zic și eu, bravo lui! Iar voi, cei de pe strada vecină, țineți-vă bine, că acum i-a cum!

Al. Ovidiu ZOTTA

Publicăm în acest număr problemele şi întrebările pentru etapa a II-a a Olimpiadei Tinerilor Fizicieni condusă de Acad. prof. univ. ŞTEFAN VENCOV, prim-secretar al Academiei R.P.R. şi Prof. univ. VALER NOVACU, membru corespondent al Academiei R.P.R.

Participaţi şi la etapa a II-a, rezolvând problemele, construind aparatele şi răspunzând la întrebările propuse.

Trimiteţi răspunsurile voastre cel mai târziu până la 1 Iunie a. c. pe adresa: „Scânteia pionierului" Str. Academiei nr. 17, Bucureşti, raionul I. V. Stalin, cu menţiunea: „Pentru Olimpiada Tinerilor Fizicieni".

Probleme şi întrebări pentru etapa a II-a

CLASA a VI-a

Motociclistul

Un motociclist trece cu viteză foarte mare pe o şosea Paralel cu şoseaua, la 40 m. distanţă de ea, se află un zid. La un moment dat, întâlnind o căruţă în cale, motociclistul claxonează o dată puternic. Ce viteză ar trebui să aibă motocicleta pentru ca el să poată auzi ecoul claxonului când se va afla la o distanţă de 60 m. de locul unde a apăsat pe claxon?

(Se va socoti viteza sunetului egală cu 340 metri pe secundă).

Screperul „D - 213"

Screperul este una din maşinile moderne folosite pe şantierele de construcţie. Un tip de screper este acela denumit „D-213", a cărui cupă are o capacitate de 10 m3.

Răspundeţi:

a. Care este puterea suplimentară cerută motorului care trage screperul, la transportarea unei încărcături a cupei pe o distanţă de 1.000 m.? Greutatea specifică a pământului este 5,5 x 10^3 kg m3.

b. Pe ce principii fizice se bazează construcţia şi funcţionarea unui screper.

c. La ce fel de lucrări se folosesc screperele.

Pompa de apă

Instalaţia de apă a unei clădiri înalte de 30 m, este alimentată de o pompă centrifugă de 15 C.P.

Calculaţi:

a. Ştiind că randamentul este raportul dintre puterea utilă şi puterea cheltuită, aflaţi debitul pompei în kg/sec., presupunând că randamentul ei este de 70 la sută.

b. La ce înălţime poate fi ridicată apa, dacă debitul pompei scade brusc la jumătate?

c. Ce putere trebuie să aibă electromotorul care pune în mişcare pompa, presupunând că transmiterea puterii se face cu pierderi de 12 la sută?

Gândiţi-vă:

1. — Ce putere cheltuieşte un om de 75 kg. care urcă în fugă o scară reuşind să parcurgă într'o secundă 5 trepte? Se ştie că înălţimea unei trepte este de 20 cm.

2. — Câţi oameni, având fiecare aproximativ o greutate de 65 kg., se pot urca pe un bloc de ghiaţă în formă de cub cu latura de 3 m. care pluteşte la suprafaţa unei ape fără să se scufunde?

Incercaţi singuri

1. — Luaţi un vas mare de sticlă şi îl umpleţi cu apă. In interiorul lui introduceţi un vas în formă de trunchi de con, având fundul acoperit cu o bucată de sticlă. In con puneţi o greutate de 200 gr. (vezi figura 1).

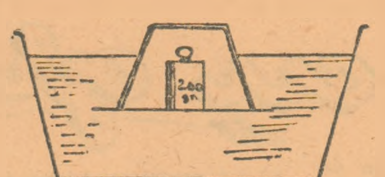

Fig. 1

Explicaţi:

a. — De ce greutatea de 200 gr. este insuficientă pentru a desfipi placa de pe fundul trunchiului?

b. — De ce, scoţând greutatea şi turnând apă în trunchiul de con, sticla se va deslipi?

c. — Ce trebuie schimbat în dispozitivul pentru experienţă ca să se petreacă fenomenul invers: apa turnată în con să nu deslipească sticla şi greutatea s'o deslipească?

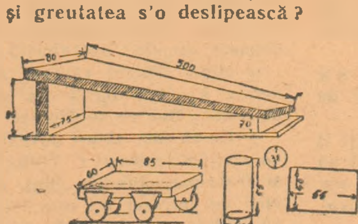

Fig 2

2 — Construiţi din placaj un căruciar şi un plan înclinat, după dimensiunile indicate. Construiţi deasemeni un cilindru de tablă şi o bilă. Puneţi cilindrul pe căruciorul pe care-l aşezaţi pe planul înclinat. Pe cilindru puneţi placa, iar pe placă bila (fig. 2).

Explicaţi:

a. — Ce se va întâmpla cu bila când veţi da drumul căruciorului pe planul înclinat?

b. — Ce principii stau la baza construcţiei?

CLASA a VII-a

Cuptorul electric

In turnătoriile uzinelor moderne se folosesc cel mai mult cuptoarele electrice de topit oţelul şi fonta. Prin barele de cărbune ale unui astfel de cuptor, care au o secţiune de 30 cm^2, o lungime de 9 metri şi o rezistivitate egală cu 1 ohm-cm. trece un curent de 3500 A.

Răspundeţi:

a) — Pe ce principiu se bazează funcţionarea cuptorului electric?

b) — Care este cantitatea de căldură produsă de bare în timp de o oră?

c) — Cât fier poate topi în acelaşi interval de timp căldura produsă?

Patefonul lui Sandu

Sandu este un pasionat constructor. Mai tot timpul îl poţi vedea construind diverse aparate. Intr o zi, lucrând un aparat cu Mircea şi Alecu, prietenii lui, îi veni o idee năstruşnică.

— Ce-ar fi să construim un patefon electric! le propuse Sandu.

— Nu i rea ideea! răspunseră ceilalţi băieţi.

— Dar să nu consume patefonul nostru prea multă energie electrică, spuse Alecu.

— Noi vom construi un patefon modern! Pentru asta trebuie să ştim câtă energie se consumă în timpul funcţionării unei plăci (4 minute), cât şi a unui grup de 10 plăci. Ştiind că tensiunea curentului la care lucrează patefonul este de 110 V şi intensitatea lui de 0,1 A nu le-a fost greu băieţilor să rezolve problema pe care şi-au propus-o Voi ştiţi la ce rezultate au ajuns?

Neglijenţa lui Nicuşor

Nicuşor s'a sculat târziu şi a plecat foarte grăbit. El a uitat să închidă comutatorul şi cele trei becuri au ars dela 7 1/2 până la 14 când s'a întors acasă Nicuşor. Ştiind că tensiunea reţelei are 120 volţi, iar fiecare bec consumă 0,5 A, aflaţi cât a costat neglijenţa lui Nicuşor, dacă un kilowat-oră costă 0,60 lei?

Incercaţi singuri

1. Legaţi polii pozitivi a două baterii cu o sârmă. Intre polii negativi ai bateriilor legaţi un bec de lanternă (vezi figura 3).

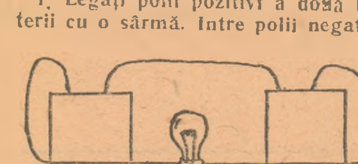

Fig 3

Explicaţi:

a) — De ce nu se aprinde becul şi ce trebuie făcut ca să se aprindă?

b) De ce această instalaţie nu reprezintă un circuit închis?

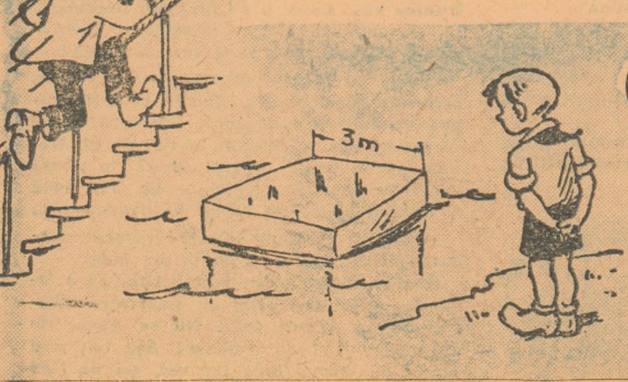
2. Construiţi un periscop şi explicaţi pe ce principii fizice funcţionează. Descrieţi cum aţi făcut.

Gândiţi-vă:

1. De ce în aer putem trăi la 40 grade, în timp ce făcând o baie, la această temperatură ne frigem?

2. Cum putem afla cu ajutorul unei busole dacă o casă e construită din cărămidă sau beton armat?

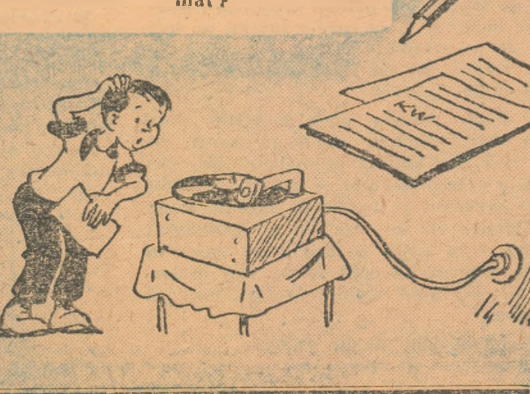

Problemele şi întrebările au fost alcătuite de un colectiv format din:

Prof. Univ. ADRIAN GHELBERG

Conf. Univ. MANFRED NAHMAN

Ing. ADRIAN LISEANU

Redacţia Bucureşti, str. Academiei Nr. 17 Tel. 3.84 31 — Administraţia: 5 79.60 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI Taxa plătită in numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scânteii, „I. V. Stalin" — Piaţa Scânteii